

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **M. A. H A.**, státní příslušnost Saudská Arábie, t.č. pobytem S. K., H. 24, K., proti žalované **Policii České republiky**, Ředitelství služby cizinecké policie, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 28.6.2017 č.j. CPR-11065-2/ČJ-2017-930310-V236, o **správním vyhoštění**,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 28.6.2017 č.j. CPR-11065-2/ČJ-2017-930310-V236 bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort č.j. KRPT-64760-23/ČJ-2017-070022 ze dne 22.3.2017, jímž bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb. uloženo správní vyhoštění a byla stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie na dobu pěti měsíců.

Žalobce podal v zákonné lhůtě u zdejšího soudu žalobu proti rozhodnutí ze dne 28.6.2017 č.j. CPR-11065-2/ČJ-2017-930310-V236, ve které poukázal na to, že je na invalidním vozíku a v ČR podstupuje dlouhodobou rehabilitaci v S. K. Ze zdravotních důvodů by chtěl využít každou příležitost léčení, jeho nutnými doprovody jsou bratři A. B. A. H a A. S. A. H. Žalobce prosí o prodloužení o tři měsíce.

Žalovaná ve svém vyjádření navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalované ze dne 28.6.2017 č.j. CPR-11065-2/ČJ-2017-930310-V236 a z připojeného správního spisu žalovaného správního orgánu téhož čísla jednacího, jakož i ze správního spisu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort č.j. KRPT-64760-23/ČJ-2017-070022 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že:

- podle úředního záznamu ze dne 20.3.2017, že dne 17.3.2017 byly na oddělení pobytové kontroly pátrání a eskort Frýdek-Místek, odboru cizinecké policie, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje zaslány kopie cestovních dokladů a víz žalobce a jeho bratrů, kdy se jednalo o cestovní pasy a německá víza – odložené vyhoštění (doklad o strpění pobytu) s platností do 22.4.2017. Bylo zjištěno, že tyto vylepené štítky neumožňují cizincům bezvízový styk v schengenském prostoru. Cestou společného centra česko-německé spolupráce, pracoviště Petrovice bylo zjištěno, že žalobci bylo dne 2.2.2017 uděleno úřadem ve městě Rosenheim povolení k pobytu „Duldung“ (obdobu víza ke strpění v ČR) č. T05978037 s platností do 22.4.2017. Toto povolení opravňuje cizince k pobytu na území SRN, nenahrazuje cestovní doklad, držitel není oprávněn na tento doklad cestovat, doklad je platný pouze pro území SRN a jeho platnost končí vycestováním z území SRN, pokud osoba vycestuje před vypršením vyznačené platnosti. Dle údajů z registru cizinců SRN žalobce vycestoval ze SRN dne 15.3.2017. Šetřením bylo zjištěno, že žalobce je po úrazu, který se mu stal v roce 2013 pádem do bazénu, kdy byl 10 minut v hypoxii a potom 2 měsíce v komatu. Poté se léčil na klinice Schon klinik bad aibling v Rosenheimu v SRN. Žalobce přicestoval vozidlem na území ČR dne 5.3.2017 společně se svými bratry, bez platného víza, kterého by ho opravňovalo k pobytu. Téhož dne se ubytoval v Aquaklim S. K., H. 24. Od 6.3.2017 v tomto sanatoriu podstupuje balneo-rehabilitační program;
- dne 21.3.2017 bylo vydáno oznámení o zahájení řízení s žalobcem ve věci správního vyhoštění z území členských států EU;

- dne 21.3.2017 byl s žalobcem sepsán protokol o vyjádření v rámci řízení o správním vyhoštění. Z tohoto protokolu krajský soud zjistil, že žalobce byl seznámen se skutečnostmi uvedenými ve výše citovaném úředním záznamu ze dne 20.3.2017 a vypověděl, že poprvé do schengenského prostoru přicestoval v roce 2014, kdy se po úrazu léčil na klinice Schon klinik bad aibling v Rosenheimu v SRN. Na území ČR přicestoval společně s bratry dne 5.3.2017 a od 6.3.2017 podstupuje v S. K. komplexní balneo-rehabilitační program s cílem posílení trupového korzetu, mobilizace drobných kloubů nohou a rukou, dle doporučení ošetřující lékařky by měl v programu pokračovat 1-2 měsíce. K dotazům dodal, že na území ČR ani EU nemá osobu, kvůli které by ukončení jeho pobytu bylo z hlediska zásahu do soukromého a rodinného života nepřiměřené. V ČR také nemá nikoho, kdo by zde pobýval legálně na základě pobytového víza, nemá zde žádné ekonomické, kulturní a společenské vazby. Dále uvedl, že může klidně odcestovat, ale rád by dokončil svou léčbu. Do Saudské Arábie nevycestoval proto, že se jeho zdravotní stav mírně zlepšuje a lékařka mu doporučila, aby léčba probíhala alespoň 2 měsíce. Je si vědom porušení právní povinnosti cizince a je ochoten za přestupek zaplatit blokovou pokutu. Závěrem žalobce uvedl, že je mu líto, že se dopustil porušení českých zákonů, je ochoten nést důsledky svého jednání, avšak zároveň chce dokončit léčbu, která mu byla doporučena;
- ze závazného stanoviska Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky ze dne 21.3.2017, že vycestování žalobce do Saudské Arábie je možné;

Správní spis správního orgánu I. stupně obsahuje dále záznam o seznámení žalobce s podklady řízení ze dne 22.3.2017, rozhodnutí správního orgánu I. stupně o udělení správního vyhoštění žalobci ze dne 22.3.2017 a rozhodnutí téhož správního orgánu o povinnosti žalobce nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč ze dne 22.3.2017. Součástí správního spisu žalované je odvolání žalobce ze dne 23.3.2017, ve kterém poukázal na předloženou lékařskou zprávu vystavenou ošetřující lékařkou MUDr. V. K. s tím, že správní orgán nepřihlédl k závažnosti zdravotního stavu, který je v této lékařské zprávě popsán. Žalobce v odvolání dále uvedl, že přiletěl do ČR se svými bratry za účelem léčení a zlepšení jeho zdravotního stavu.

Podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na tři roky, pobývá-li cizinec na území bez víza, ač k tomu není oprávněn, nebo bez platného oprávnění k pobytu.

Podle ust. § 174a téhož zákona, při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je

cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.

Shora uvedenými listinnými důkazy obsaženými ve správním spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce pobýval na území České republiky od 5.3.2017 do 21.3.2017 bez víza a že po tomto datu neměl žádným způsobem na území České republiky legalizován svůj pobyt. Žalobce ostatně tuto skutečnost v průběhu správního řízení ani nepopíral. Za této situace správní orgán I. stupně nepochybil vydáním rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce ve smyslu shora citovaného ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb. Jak dále oba správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí uvedly, došlo u žalobce k porušení právní povinnosti pobývat na území České republiky s platným vízem podle ust. § 103 odst. 1 písm. n) citovaného zákona, podle kterého je cizinec povinen pobývat na území pouze s platným cestovním dokladem a vízem.

Z listinných důkazů také vyplynulo, že před příjezdem žalobce do ČR pobýval na území Spolkové republiky Německo s povolením k pobytu s platností do 22.4.2017, které jej však opravňovalo toliko k pobytu na území SRN a na tento doklad nebyl oprávněn cestovat. Krajský soud podotýká, že obsahem žaloby žalobce jsou tytéž shodné důvody, jaké uváděl ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tedy potřebu pokračovat v léčení v S. K. Bylo na žalobci, aby si zajistil a požádal o vízum v takovém rozsahu, ve kterém by bez problémů mohl absolvovat potřebnou lázeňskou léčbu. Měl tedy možnost upravit svůj pobyt na základě dlouhodobého víza za účelem léčení, případně na základě dlouhodobého pobytu; tuto možnost však nevyužil. Jestliže tak žalobce neučinil, dostal se sám svým zaviněním do situace, kdy porušil výše citovaná zákonná ustanovení. V tomto směru nelze přihlídnout k žalobní námitce, že podstupuje dlouhodobou rehabilitaci a má potřebu využít každou příležitost k léčení s odkazem na lékařskou zprávu ze S. K. ani to, že tuto léčbu má finančně uhrazenou. Ve správním řízení nebylo ani namítáno, že by z hlediska zdravotního stavu byl jmenovaný neschopen transferu do země původu. Závěrem krajský soud podotýká, že ze samotné výpovědi žalobce učiněné před správním orgánem do shora uvedeného protokolu vyplynulo, že vydáním rozhodnutí o jeho správním vyhoštění nehrozí nepřiměřený zásah do jeho soukromého či rodinného života, tak jak to má na mysli ust. § 174a zákona o pobytu cizinců. Žalobce v tomto směru sám vypověděl, že na území České republiky nemá žádné společenské ani kulturní vazby ani ekonomické závazky a že zde nemá žádné rodinné nebo příbuzenské vazby.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu žalobce jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, přičemž rozhodl tímto rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalované podle obsahu spisu žádné náklady prokazatelně nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních

u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnuto doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 13. září 2017

JUDr. Petr Indráček
samosoudce